

Krigsministeren (Pauffmann): Af de Bilag, som ledsage Vædringsforslaget, fremgaar det formentlig med tilstrækkelig Klarhed, hvilket Standpunkt jeg har anset det for rigtigst at indtage ved Bde Behandling af Hærslovsforlaget her i Salen; jeg har været rede til at stille Vædringsforslag; jeg har henvendt mig til det ærede Udvalg og forespurgt, om det vilde kunne nytte, og om man navnlig havde Haab om her allerede i Folkethinget at kunne komme til væsentlig større Overensstemmelse i Anskuelser. Jeg maa antage, at det ærede Udvalg har været af den Formening, at dette Haab var forgjæves; thi jeg har hverken af Udvalget i dets Helhed eller af noget af Mindretallet modtaget nogen som helst Opfordring til at stille noget Vædringsforslag. Jeg vil imidlertid paa ingen Maade opgive Haabet om, at Sagen besaaget vil kunne bringes til en lykkelig Løsning paa senere Stadier, og Folkethingets Indflydelse derpaa er jo paa ingen Maade opgivet, fordi Lovforslaget nu gaar over til Landsthinget i en utilfredsstillende Skikkelse. — Jeg skal med saa Ord udtale mig om de Bemærkninger, der ere fremsatte af de forskjellige Ordførere, og jeg skal først henvende mig til Udvalgets egentlige Ordfører (Thomsen) som med saa megen Varme forsvarede sit Mindretals Stilling, men tillige i sin Varme lod det temmelig meget gaa ud over mig. Han hævdede navnlig, at der var en betydelig større Overensstemmelse mellem dette Mindretals Forslag og Landsthingets tidligere Forslag, end der var mellem det af Regjeringen fremsatte Forslag og Landsthingets Forslag. Det kan nu maasse synes saaledes; thi i rent formel Henseende, om jeg maa udtrykke mig saaledes, er det ogsaa Tilfældet; men det er ingenlunde Tilfælde i reel Henseende. Jeg behøver blot at gøre opmærksom paa, at dette Mindretals Forslag vilde blive ca. 600,000 Kr. billigere end Landsthingets tidligere Forslag. Landsthingets tidligere Forslag vilde nemlig i alt Væsentligt komme til at koste det Samme som det fremsatte Lovforslag. Men hvorledes har nu Mindretallet tilveiebragt denne Besparelse? Det har kun kunnet tilveiebringe den ved at angribe Nerven for hele Lovforslaget, og det er Kadrene. Uden talrige faste Kadrer kan der ikke tilveiebringes Noget her af den Natur, som duer noget; thi det maa dog Enhver kunne sige sig selv, at den korte Uddannelse, vi maa give vore Folk, kan ikke danne nogen Soldat; men vi kunne naar vi tilveiebringe talrige faste Kadrer, dog altid skabe en Armeé, der har fornødent Sammenhold og fornøden Fasthed, saa at man med nogen Tryghed kan føre den mod Fjenden. At skabe en stor staaende Hær, i Righed med dem der haves i store Stater, er umuligt for os, men Krangen til at forsvare vort Fødeland er tilstede lige saa godt her som i andre Stater, og vi maa derfor gøre, hvad vi paa nogen Maade kunne gøre, for at forsvare det,

og den eneste Maade for os til at skabe en dygtig Hær, er at sørge for talrige faste Kadrer. Naar man ikke vil gaa den Vej, nytter alt det Øvrige ikke noget. — Jeg kan efter at have fremhævet dette, undlade at inddraa den ærede Ordfører yderligere; men jeg skal dog endnu fremhæve enkelte Ting af hans Foredrag, som jeg ikke kan erklære mig saa aldeles tilfreds med. Den ærede Ordfører mente saaledes, — jeg forstod det i alt Fald saaledes — at Lovforslaget, som det nu foreligger, fandt mit Bifald, fordi jeg ved 2den Behandling tilfældigvis havde sagt, at Tjenesteturmus ved en saadan Sammensætning var meget helbig og heldigere end det andet Mindretals. Men jeg kan paa ingen Maade bifalde, at Afdelingernes Antal reduceres saa stærkt, som Tilfældet er her, og at jeg navnlig oftere har fremhævet, at vi maa have en Operationshær paa 30,000 Mand, behøver jeg vist ikke at gjentage. Den ærede Ordfører henlede endvidere Opmærksomheden paa de Erklæringer, der vare indhentede fra forskellige Autoriteter og tilstillede Udvalget. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, hvad der er blevet fremført; men da disse Erklæringer ikke ere meddelt fortroligt, vil Enhver kunne overbevise sig om, hvad Autoriteterne sige, og jeg vil bede Enhver, der har Interesse derfor, om at gøre det. Den ærede Ordfører fandt, at Autoriteterne havde kun at udtale sig fra et rent militært Standpunkt, hvorimod Medlemmerne her i Salen, selv om de vare Militære, maatte udtale sig fra et militær-politisk Standpunkt. Jeg vil paa ingen Maade modsigte dette, og jeg finder det ogsaa overflødigt. Jeg vil gjerne erkende, at Medlemmerne her i Salen ikke udelukkende skulle udtale sig fra det rent militære Standpunkt, men naar man vil sørge for at faae et Hærslovsforslag, som bliver brugeligt, tror jeg dog, at det militære Standpunkt altid maa være temmelig overveiende, navnlig naar det politiske Standpunkts Afgjørelse kun bestaar i at undersøge, hvorvidt den finansielle Status tilsteder at bringe de forlangte Offre. Det har glædet mig at se igaar, at det ærede Thing er kommet til den Overbevisning, at en Forhøielse af 8 pCt. paa Marine-ministeriets Budget ikke er for meget; men paa den anden Side maa det i høi Grad forbause mig at høre udtale af et æret Mindretal, som dog altid tidligere ikke har stillet sig paa noget særlig økonomisk Standpunkt, at en saadan Forhøielse af Hærens Budget er uoverkommelig, og der er jo ikke paa dennes Budget forlangt nogen større Forhøielse end den samme, nemlig omtrent 8 pCt. Jeg har hidtil ikke antydet nærmere det Standpunkt, jeg agter at indtage, men jeg har nok kunnet spore, at man er gaaet ud fra — idetmindste fra en vis Side — at jeg vilde kunne afvige væsentligt fra, hvad der tidligere er blevet foreslaaet med Hensyn til Afdelingernes Antal og Styrke. Jeg veed ikke, hvori man har fundet Berettigelsen